

ພຣະທຳດານເືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບແປດ

ເປີດເຜີຍນິມິດ: ການເຂົ້າໃຈເຖິງວັນແຫ່ງການໂສກເສົ້າໃນພຣະທຳດານເືອນ

Jeff Pippenger

2024-03-25

ໃນປະຫວັດສາດຂອງການຂອງກະສັດຊື່ຮັດແຫ່ງເປີເຊຍ ໄດ້ມີພຣະດຳລັດໜຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ດານເືອນ, ຜູ້ຊຶ້ງຖືກເອີ້ນຊື່ວ່າ ເບນເທຊັດຊາ; ແລະພຣະດຳລັດນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ແຕ່ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຍາວນານ; ແລະທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈພຣະດຳລັດນັ້ນ, ແລະມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນນິມິດນັ້ນ. ໃນວັນເຫຼົ່ານັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ດານເືອນ ກຳລັງໄວ້ທຸກຢູ່ຕະຫຼອດສາມອາທິດເດັ່ນ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ກິນອາຫານອັນໂອຊາ, ບໍ່ມີຊີ້ນໜຶ່ງເຫຼົ່າຂ້າບາກຂອງຂ້ານ້ອຍ, ແລະຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ຊະໄລມັນນ້ຳມັນໃສ່ຕົນເອງເລີຍ, ຈົນກວ່າສາມອາທິດເດັ່ນຈະສິບຖ້ວນ. ແລະໃນວັນທີ່ຊາວສະໄໝເຫຼົ່າເດືອນທຳອິດ, ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່, ຊຶ່ງຄືຮີດເດເກນ. ດານເືອນ 10:1-4.

ໃນຊ່ວງສາມມື້ຄືອັນແບ່ນເຊິ່ງສັນຍະລັກໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11, ເມື່ອພະຍານທັງສອງນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ, "ສົງ" ໜຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ Belteshazzar. ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈ "ນິມິດ" (mareh) ຢູ່ແລ້ວ, ເພາະໃນບົດທີ 9, Gabriel ໄດ້ມາກ່ອນແລ້ວ ແລະໄດ້ໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈນິມິດນັ້ນ.

ແມ່ນແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງກຳລັງເວົ້າອະທິຖານຢູ່ນັ້ນ, ຄືຊາຍຜູ້ນັ້ນຊື່ ກາບຣີເອນ, ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍເຫັນໃນນິມິດຕັ້ງແຕ່ຕອນຕົ້ນ, ຖືກໃຊ້ໃຫ້ບິນມາຢ່າງວ່ອງໄວ, ມາແຕ່ຕ້ອງຂ້າພະເຈົ້າໃນເວລາປະມານເວລາຖອຍບູຊາຕອນແລງ. ແລະທ່ານໄດ້ເຈັ່ງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ໄດ້ວັກກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະກ່າວວ່າ, ໂອ ດານເືອນ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອອກມາແລ້ວເພື່ອປະທານບັນຍາຍແລະຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທ່ານ. ຕັ້ງແຕ່ເມື່ອເລີ່ມຄຳວົງວອນຂອງທ່ານ, ພຣະບັນຊາກໍໄດ້ອອກໄປ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມາເພື່ອສະແດງແກ່ທ່ານ; ເພາະວ່າທ່ານເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກຢ່າງຍິ່ງ: ເຫດສະນັ້ນ ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈເລື່ອງນັ້ນ ແລະໃຫ້ພິຈາລະນານິມິດນັ້ນ. ດານເືອນ 9:21-23.

"ບຸລຸດຊື່ກາບຣີເອນ, ຜູ້ທີ່" ດານເືອນ "ໄດ້ເຫັນໃນນິມິດແຕ່ຕົ້ນ," ນັ້ນກຳລັງອ້າງເຖິງ "chazon," ຄືນິມິດແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງການທີ່ກາບຣີເອນໄດ້ອະທິບາຍນິມິດເກຣັກກັບບັນດາອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີໃຫ້ແກ່ດານເືອນໃນບົດທີ່ແປດ. ແຕ່ "ນິມິດ" ທີ່ດານເືອນຈະຕ້ອງພິຈາລະນາໃນບົດທີ່ກຳນົດ ແມ່ນ "mareh," ຄືນິມິດແຫ່ງການບາກົດ. ຈາກນັ້ນ ກາບຣີເອນກໍໄດ້ໃຫ້ການແຈກແຈງທາງປະຫວັດສາດຂອງຄຳພະຍາກອນສອງພັນສາມຮ້ອຍປີແກ່ດານເືອນ.

ບົດທີ່ກຳນົດ ໄດ້ສຳເລັດສິບຖ້ວນໃນປະຫວັດສາດຂອງດາຣິອັດ. ເມື່ອເບນເທຊັດຊາຮູ້ກ່າວວ່າ ລາວ "ໄດ້ເຂົ້າໃຈນິມິດ," ໃນ "ປະຫວັດສາດຂອງກະສັດຊື່ຮັດ," ລາວໄດ້ເຂົ້າໃຈ "mareh," ນິມິດນັ້ນມາແລ້ວເປັນເວລາສອງປີ. ສິ່ງທີ່ເບນເທຊັດຊາຮູ້ໄດ້ເຂົ້າໃຈໃນ "ວັນເຫຼົ່ານັ້ນ" ແຫ່ງການໄວ້ທຸກ ແມ່ນ "ສົງນັ້ນ," ຊຶ່ງຄືຄຳພາສາເຮັບເຮີ "dabar," ແລະມັນຍາວນານ, ເພາະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຄືສອງພັນຫ້າຮ້ອຍຊາວປີ.

ດານເືອນໄດ້ເຂົ້າໃຈບາງສ່ວນຂອງ "ສົງນັ້ນ" ແລ້ວ, ເພາະທ່ານກຳລັງປະຕິບັດຄຳອະທິຖານຕາມພຣະບັນຍັດເລວວິນິຍົມ ບົດ 26 ໃນບົດທີ 9, ແລະນັ້ນຄືຄຳອະທິຖານຂອງ "ສົງນັ້ນ." ມີແສງສະຫວ່າງເພີ່ມຂຶ້ນເກຣັກເຖິງເລື່ອງ "ເຈັດເທືອ," ຊຶ່ງເບນເທຊາຊາໄດ້ເຂົ້າໃຈໃນລະຫວ່າງຊາວເອັດວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກ, ແລະການເພີ່ມແສງສະຫວ່າງເທິງ "ເຈັດເທືອ" ໃນຊ່ວງວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກເຫຼົ່ານັ້ນ

ເປັນຕົວແທນແບບພະຍາກອນຂອງການເພີ່ມແສງສະຫວ່າງເທິງ “ເຈດເທືອ” ໃນປີ 1856. ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ຮູ້ເຖິງ “ເຈດເທືອ” ມາກ່ອນແລ້ວເຊັ່ນກັນ, ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະກາດມັນແລ້ວ, ແຕ່ມີແສງສະຫວ່າງທີ່ເພີ່ມເຂົ້າມາ ຊຶ່ງຈະທົດສອບພວກເຂົາໃນຈຸດພິເສດແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອພວກເຂົາປ່ຽນຜ່ານຈາກຂະບວນການຟື້ນຟູແບບເປັນໄປສູ່ຂະບວນການລາໂອດີກຍ.

ວັນເວລາແຫ່ງການໄວ້ທຸກຂອງເບລເຕຊັດຊາ ສອດຄ້ອງຄຽງຂະໜານກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນເວລາທີ່ຂະບວນການຟື້ນຟູແບບເປັນໄປສູ່ຂະບວນການລາໂອດີຊຍໃນປີ 1856, ແລະຕໍ່ມາສູ່ຄຣິດຕະຈັກແອດເວນຕິສລາໂອດີຊຍໃນປີ 1863. ທັງປະຫວັດຂອງເບລເຕຊັດຊາ ແລະຂອງມັນເລີ່ມໄດ້ທຳນຽມກັບແສງສະຫວ່າງອັນເພີ່ມເພີດເພີງເທິງ “ເຈດເວລາ,” ສອດຄ້ອງກັບການປ່ຽນຜ່ານຂອງຂະບວນການລາໂອດີຊຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທິສາມ ໄປສູ່ຂະບວນການຟື້ນຟູແບບເປັນຂອງຜູ້ໜັງແສນສີໝື່ນສີຟ້າ, ແລະໃນວັນເວລາແຫ່ງການໄວ້ທຸກ ຊຶ່ງເປັນເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ ເມື່ອແສງສະຫວ່າງອັນເພີ່ມເພີດເພີງເທິງ “ເຈດເວລາ,” ຈະຖືກເປີດເຜີຍ.

ເບນເຕຊັດຊາ ເປັນຕົວແທນທັງຜູ້ສັງຂ່າວ ແລະ ຂະບວນການ. ໃນວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກຂອງລາວ ຜູ້ສັງຂ່າວຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈ “ສິ່ງນັ້ນ,” ຊຶ່ງຄືຄວາມຈິງ, ແລະ ຕໍ່ຈາກນັ້ນລາວຈະຕ້ອງນຳສະເໜີ “ສິ່ງນັ້ນ” ແກ່ຂະບວນການໜຶ່ງ ເມື່ອມີຄຳເອນຟື້ນຟູພະຍານທັງສອງໃນປີ 2023.

ຄຳພາສາເຮັບເຮີ “mareh” (ນິມິດແຫ່ງການປະກົດຂອງພຣະຄຣິດ) ຊຶ່ງໃນຂໍ້ໂທ້ວໄດ້ລະບຸວ່າ ດານເຮີນເຂົ້າໃຈນັ້ນ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເທື່ອໃນນິມິດສູດທ້າຍຂອງດານເຮີນ. ສອງເທື່ອມັນຖືກແປວ່າ “ນິມິດ,” ແລະ ອີກສອງເທື່ອຖືກແປວ່າ “ການປະກົດ.” ເທື່ອທຳອິດທີ່ດານເຮີນໃຊ້ຄຳນີ້ໃນຂໍ້ໂທ້ວ ທ່ານກຳລັງລະບຸວ່າທ່ານເຂົ້າໃຈ “ນິມິດ” ນັ້ນ, ແຕ່ການອ້າງອີງອີກສາມແຫ່ງນັ້ນລະບຸເຖິງການທີ່ດານເຮີນໄດ້ປະສົບນິມິດນັ້ນ. ໃນຂໍ້ໂທ້ວ ພັກພຣະພັກຂອງພຣະຄຣິດເປັນ “ດັ່ງ ‘ການປະກົດ’ ຂອງຜ້າແມບ.”

ແລະໃນວັນທີ່ຊາວເຮີແຫ່ງເດືອນທຳອິດ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ຊຶ່ງແມ່ນຮີດເດເຄນ; ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຍົກຕາຂອງຕົນຂຶ້ນເບິ່ງ ແລະ ເບິ່ງແມ, ມີຊາຍຜູ້ໜຶ່ງນຸ່ງຫົ່ມຜ້າບ່ານ ແອວຂອງທ່ານຄາດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດແຫ່ງອຸຟາດ: ກາຍຂອງທ່ານກໍຄ້າຍດັ່ງເບຣິນ ແລະ ໃບໜ້າຂອງທ່ານດັ່ງປະກາຍແຫ່ງຜ້າແລບ ຕາຂອງທ່ານດັ່ງຕະກຽງໄຟ ແຂນ ແລະ ຕີນຂອງທ່ານມີສີດຳທອງສຳຄົດທີ່ຂັດເງິນແລ້ວ ແລະ ສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານດັ່ງສຽງຂອງຝຸງຊິນເປັນອັນຫຼາຍ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ດານເຮີນ ຜູ້ດຽວໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ: ເພາະຄັນທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ; ແຕ່ຄວາມສັນສະເໜີອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຕົກໃສ່ເຂົ້າທັງຫຼາຍ ຈົນເຂົ້າໄດ້ໄຫຼໄປຊ່ອນຕົວ. ດັ່ງນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກປະໄວ້ຕາມລຳພັງ ແລະ ໄດ້ເຫັນນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້ ແລະ ບໍ່ມີເຫຼືອແຮງກຳລັງໃນຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ: ເພາະຄວາມງາມສະຫງ່າຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບກາຍໃນຕົວຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄວາມເສື່ອມໂຊມ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ເຫຼືອແຮງກຳລັງເລີຍ. ດານເຮີນ 10:4–8.

ຍັງມີຄຳພາສາເຮັບເຮີອີກຄຳໜຶ່ງທີ່ຖືກແປວ່າ “ນິມິດ,” ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງພາຍຫຼັງຈາກໄດ້ນຳສະເໜີລັກສະນະບາງປະການຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮີ “mareh.” ໃນຂໍ້ພຣະຄຳກ່ອນໜ້ານີ້ ຄຳວ່າ “ຮູບລັກສະນະ” ກໍຄືຄຳພາສາເຮັບເຮີ “mareh.” ຄຳດຽວກັນນີ້ຖືກແປວ່າ “ນິມິດ” ໃນຂໍ້ສືບຕໍ່. ໃນຂໍ້ສືບຕໍ່ນັ້ນ ນິມິດແຫ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ດານເຮີນຕຸ້ມໄປດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ຜູ້ໜັງທິມີຮູບລັກສະນະຄ້າຍກັບບຸດແຫ່ງມະນຸດໄດ້ແຕ່ຕ້ອງຮູ້ພິພາກຂອງຂ້ານ້ອຍ; ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງອຳປາກເວົ້າ ແລະ ໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍວ່າ, ໂອ້ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ, ເນື່ອງດ້ວຍນິມິດນັ້ນ ຄວາມເສົ້າລະທົມຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫວນກັບມາເຖິງຂ້ານ້ອຍ ແລະ

ຂ້ານອ້ອມບໍ່ຫຼົງເຫຼືອແຮງກຳລັງເລີຍ. Daniel 10:16.

ຄຳພາສາເຮັດຮົ່ວທົ່ວເປັນວ່າ “ຄວາມເສົ້າໂສກ” ມີຄວາມໝາຍວ່າ ບານພັບ, ແລະ “ນິມິດ” ເຖິງການບາກົດຂຶ້ນຂອງພຣະຄຣິດທິດານເືອນໄດ້ເຫັນໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ ໄດ້ເຫັນໄປດັ່ງບານພັບ. “ບານພັບ” ໃນຄຳພະຍາກອນເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດຫັນປ່ຽນ.

“ມີບົດຮຽນຕ່າງໆທີ່ຄວນຮຽນຮູ້ຈາກປະຫວັດສາດໃນອະດີດ; ແລະໄດ້ມີການເອີ້ນໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ບົດຮຽນເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳການຕາມແນວດຽວກັນໃນບັດຈຸບັນ ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍຊົງກະທຳມາຕະຫຼອດ. ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງບາກົດໃຫ້ເຫັນໃນພຣະລາຊກິດຂອງພຣະອົງ ແລະທຳມະກາງບັນດາປະຊາຊາດໃນບັດນີ້ ຢ່າງດຽວກັນກັບທີ່ເຄີຍເປັນມາແຕ່ພຣະກົດຕົກໄດ້ຖືກປະກາດເປັນຄັ້ງທຳອິດແກ່ອາດາມໃນເອເດນ.”

“ມີຊ່ວງເວລາຕ່າງໆທີ່ເປັນຈຸດຫັນເຫຼືອຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຊາດຕ່າງໆ ແລະຂອງຄຣິດຕະຈັກ. ໃນພຣະບັນດາລົດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອວິກິດການອັນແຕກຕ່າງເຫຼົ່ານີ້ມາເຖິງ, ແສງສະຫວ່າງສຳລັບເວລານັ້ນກໍຖືກປະທານໃຫ້. ຖ້າມັນຖືກຮັບເອົາ, ກໍຈະມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງຈິດວິນຍານ; ແຕ່ຖ້າຖືກປະຕິເສດ, ຄວາມເສື່ອມຖອຍທາງຈິດວິນຍານ ແລະຄວາມອັບປາງດັ່ງເຮືອອັບປາງກໍຈະຕາມມາ. ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເຖິງພະລະກິດອັນຮຸກຮົບຂອງຂ່າວປະເສີດ ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ຖືກດຳເນີນມາໃນອະດີດ ແລະຈະເປັນຕົວປະທ້ວນໃນອະນາຄົດ ຈົນເຖິງການຂັດແຍ້ງຄັ້ງສຸດທ້າຍ ເມື່ອບັນດາອຳນາດແຫ່ງຊາດຕ່າງໆຈະເຄື່ອນໄຫວອັນນຳພາສະວິກິດສຸດທ້າຍຂອງພວກມັນ.” Bible Echo, August 26, 1895.

ຂໍ້ທີ່ສຳຄັນທີ່ເປັນຈຸດຫັນປ່ຽນໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດທີ່ Belteshazzar ກຳລັງເປັນຕົວແທນຢູ່ ມັນເປັນຈຸດຫັນປ່ຽນສຳລັບທັງເຂົ້າແຫ່ງລັກ Republican (ຊາດ) ແລະເຂົ້າແຫ່ງ Protestant (ຄຣິສຕະຈັກ). ມັນເປັນຕົວແທນຂອງວິກິດໜຶ່ງ, ແລະມັນເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດທີ່ແສງສະຫວ່າງພິເສດສຳລັບປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກປະທານໃຫ້. ຈຸດຫັນປ່ຽນສຳລັບດານເືອນເກດິຂຶ້ນເມື່ອດານເືອນໄດ້ຖືກ “ແຕະຕ້ອງ,” ເປັນຄັ້ງທີສອງໃນສາມຄັ້ງ. ດານເືອນຈະຖືກແຕະຕ້ອງສາມຄັ້ງ, ແລະເມື່ອທ່ານຖືກແຕະຕ້ອງເປັນຄັ້ງທີສອງ, ນັ້ນແມ່ນຈຸດຫັນປ່ຽນສຳລັບດານເືອນ, ແລະຈຸດຫັນປ່ຽນນັ້ນຄືຄັ້ງທີສອງໃນສາມຄັ້ງທີ່ດານເືອນໄດ້ເຫັນນິມິດ “mareh”.

ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ມີຜູ້ໜຶ່ງມີລັກສະນະຄ້າຍຄືບຸດຂອງມະນຸດໄດ້ແຕະຮົ່ມຟ້າກຂອງຂ້ານອ້ອມ; ແລ້ວຂ້ານອ້ອມຈຶ່ງເປີດປາກ ແລະ ກ່າວ, ແລະ ເວົ້າກັບຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຕາມຂ້ານອ້ອມວ່າ, ໂອ້ ນາຍຂອງຂ້ານອ້ອມ, ເນື່ອງດ້ວຍນິມິດນັ້ນ ຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ານອ້ອມໄດ້ກັບມາເໝືອນຂ້ານອ້ອມ, ແລະ ຂ້ານອ້ອມບໍ່ເຫຼືອແຮງກຳລັງເລີຍ. Daniel 10:16.

ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງການສຳຜັດທັງສາມນັ້ນໃນບໍ່ລຳນັ້ນ. ຄັ້ງທຳອິດໃນສຳຄັ້ງທີ່ດານເືອນໃຊ້ຄຳວ່າ “mareh” ແມ່ນຄຳພະຍານຂອງທ່ານວ່າທ່ານເຂົ້າໃຈນິມິດນັ້ນ, ແລະສາມການອ້າງອີງສຸດທ້າຍລະບຸເຖິງປະສົບການຂອງທ່ານເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນພາບປະກົດນັ້ນຈົ່ງ. ຄັ້ງທີສາມທີ່ທ່ານລະບຸນິມິດແຫ່ງພາບປະກົດນັ້ນຄືຂໍ້ທີ່ສືບແປດ, ບ່ອນທີ່ທ່ານຖືກສຳຜັດເປັນຄັ້ງທີສາມ.

ແລ້ວຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີລັກສະນະດັ່ງມະນຸດໄດ້ມາແຕະຕ້ອງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ແລະທ່ານໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ. ດານເືອນ 10:18

ໃນການແຕະຕ້ອງເທືອທີສອງ ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ ຊຶ່ງເປັນການກ່າວເຖິງນິມິດ “marah” ເປັນເທືອທີສອງ ກຳລັງຂອງລາວໄດ້ໝົດໄປ, ແຕ່ໃນການແຕະຕ້ອງເທືອທີສາມ ກຳລັງຂອງລາວໄດ້ຖືກຟື້ນຄືນ. ໃນຂໍ້ທີ່ສືບ,

ສົບຫົກ ແລະ ສົບແປດ ດານເື່ອນໄດ້ຖືກແຕະຕ້ອງ. ໃນຂໍ້ຫົກ ດານເື່ອນໄດ້ຫັນການປາກົດຂອງພຣະຄຣິດ, ແລ້ວຈົ່ງເຫັນກາບຣີເອນ, ແລະໃນຂໍ້ສົບ ກາບຣີເອນໄດ້ແຕະຕ້ອງດານເື່ອນແປ້ນເທື່ອທຳອິດ.

ແລ້ວຂ້ານອ້ຍໂດຍົກຕາຂັນແລະເບື້, ແລະເບຶງເຖິດ, ມີຊາຍຜູ້ໜຶ່ງນັ່ງຫມືຜ້າປ່ານ
ແລະແອວຂອງທ່ານຄາດໄວ້ດ້ວຍຄໍາບໍລິສຸດແຫ່ງອຸພາດ; ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານກໍ່ເໝອນແກ້ວເບຣົນ,
ໃບໜ້າຂອງທ່ານດັງປະກາຍຟ້າແລບ, ດວງຕາຂອງທ່ານດັງຄົມໄຟ,
ແຂນແລະຕົນຂອງທ່ານດັງສຳລິດຂັດມັນ, ແລະສຽງຖອຍຄໍາຂອງທ່ານດັງສຽງຂອງຝຸງຊົນໃຫຍ່.
ແລະຂ້ານອ້ຍດານເຢັນຜູ້ດຽວໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ; ເພາະຄົນທັງຫຼາຍທີ່ຍິ່ງກັບຂ້ານອ້ຍໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ;
ແຕ່ຄວາມສັນສະທ້ານຢ່າງໃຫຍ່ໄດ້ຕົກເຫນືອພວກເຂົາ, ຈົນພວກເຂົາໜ້າໄປຊ່ອນຕົວ.
ສະນັ້ນຂ້ານອ້ຍຈົ່ງຖືກປະໄວ້ຜູ້ດຽວ, ແລະໄດ້ເຫັນນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ, ແລະບໍ່ມີເຫຼືອແຮງໃນຂ້ານອ້ຍເລີຍ;
ເພາະຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຂ້ານອ້ຍໄດ້ກາຍເປັນຄວາມລຸດໂຊມຢູ່ພາຍໃນຂ້ານອ້ຍ,
ແລະຂ້ານອ້ຍບໍ່ຍັງຮັກສາແຮງໄວ້ໄດ້ເລີຍ.

ແຕ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍືນສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານນັ້ນ; ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍືນສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານ, ຂ້ານ້ອຍກໍຕົກຢູ່ໃນການຫຼົ່ວລຶກຄະມາໜ້າລົງ, ໜ້າຂອງຂ້ານ້ອຍຊຸລົງສູ່ພື້ນດິນ. ແລະເບິ່ງແມ່, ມີໜຶ່ງໄດ້ແຕ່ຕ້ອງຂ້ານ້ອຍ ແລະໄດ້ຍົກຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຢູ່ເທິງຫົວເຂົາ ແລະເທິງຜ້າມືຂອງຂ້ານ້ອຍ. ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ໂອ ດານເຮອນ, ບຸລຸດຜູ້ເປັນທຣີກຢ່າງຍິ່ງ, ຈົ່ງເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳທີ່ຂ້ານ້ອຍກ່າວແກ່ເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງຍືນຂຶ້ນຕັ້ງ; ເພາະບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍຖືກສົ່ງມາຫາເຈົ້າ. ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳນີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍແລ້ວ, ຂ້ານ້ອຍກໍຍືນຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມສັນສະເຫຼອນ. ແລ້ວທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ດານເຮອນເອີຍ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ; ເພາະຕັ້ງແຕ່ວັນທຳອິດທຣີເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງໃຈຈະເຂົ້າໃຈ ແລະຖອມຕົນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຟັງແລ້ວ; ແລະຂ້ານ້ອຍກໍມາເພາະຖ້ອຍຄຳຂອງເຈົ້ານັ້ນ. ແຕ່ເຈົ້ານາຍແຫ່ງອານາຈັກເປີເຊຍໄດ້ຕັດກັ້ນຂ້ານ້ອຍເປັນເວລາຊາວເອັດວັນ; ແຕ່ເບິ່ງແມ່, ມີຄຳເອນ, ຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາເຈົ້ານາຍຊົນສູງ, ໄດ້ມາຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍ; ແລະຂ້ານ້ອຍຍັງຄົງຢູ່ພົ້ນກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ. ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍມາເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າ ສິ່ງໃດຈະເກີດແກ່ຊົນຊາດຂອງເຈົ້າໃນວັນທຳຍທັງຫຼາຍ; ເພາະນິມິດນັ້ນຍັງມີໄວ້ສຳລັບອັກຫຼາຍວັນ. ດານເຮອນ 10:5-14.

ແລ້ວໃນຂໍ້ທີສິບຫົກ, ດາມເຢອນໄດ້ຖືກແຕະຕ້ອງເປັນຄັ້ງທີສອງ, ເມື່ອທ່ານໄດ້ຫັນນິມົດເຖິງພຣະຄຣິດ.

ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວຖ້ອຍຄຳເຊັນນັ້ນແກ່ຂ້ານ້ອຍ, ຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ກັມໜ້າລົງສູ່ພື້ນດິນ
ແລະກາຍເປັນຄົນໃບ້. ແລະ, ເບັງແມ, ຜູ້ໜັງຊົງຄ້າຍຄຣິດບຸລັກຂອງບຸດທັງຫຼາຍຂອງມະນຸດໄດ້ແຕ່ຕ້ອງຮົມຟ້າກາຂອງຂ້ານ້ອຍ;
ແລ້ວຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງອຳບາກ ແລະເວົ້າ, ແລະໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍວ່າ, ໂອ້ ນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ,
ເພາະນິມິດນັ້ນ ຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຫວນມາເໜືອຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຫຼືອແຮງເລີຍ.
ເພາະວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ນີ້ຈະສາມາດເວົ້າກັບນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍຜູ້ນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ?
ເພາະສ່ວນຂ້ານ້ອຍນັ້ນ, ໃນທັນທີກັບມື້ແຮງເຫຼືອຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍອີກ ແລະລົມຫາຍໃຈກັບເຫຼືອຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ.
ດານໂຮນ 10:15-17.

ແລ້ວດານເອນກໄດ້ຖືກແຕະຕ້ອງເປັນຄັ້ງທີສາມ ເມື່ອກາບຣີເອນປາກົດຕົວ ບໍ່ແມ່ນພຣະຄຣິດ.

ແລ້ວຜູ້ໜັງໜົດລັກສະນະເໝືອນມະນຸດໄດ້ມາອີກ ແລະແຕ່ຕ້ອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະທ່ານໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະກ່າວວ່າ, ໂອ ທ່ານຜູ້ເປັນທຣັກຢ່າງຍິ່ງ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ: ຂໍສັນຕິສຸກຈົນມືແກ່ທ່ານ, ຈົ່ງເຂັມແຂງ, ແມ່ນແລ້ວ, ຈົ່ງເຂັມແຂງເຖິງ. ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບກຳລັງຂຶ້ນ ແລະກ່າວວ່າ, ຂໍນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈົກກ່າວເຖິງ; ເພາະທ່ານໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ. ແລ້ວທ່ານກ່າວວ່າ,

ທ່ານຮູ້ຫຼືບໍ່ວ່າເຫດໃດຂ້າພະເຈົ້າມາຫາທ່ານ? ແລະບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະກັບໄປຕໍ່ສູ້ກັບເຈົ້ານາຍແຫ່ງເປີເຊຍ:
ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າອອກໄປແລ້ວ, ເບີແມ່, ເຈົ້ານາຍແຫ່ງກຣີກຈະມາ.
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ:
ແລະໃນສົງເຫງນບົມຜູ້ໃດຢືນຢູ່ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າ, ນອກຈາກກຳລັງເອນ ເຈົ້ານາຍຂອງພວກທ່ານ. ດານເຮອນ
10:18–21.

ດານເຮອນໄດ້ຖືກສຳຜັດສາມຄັ້ງ, ແລະໃນຄັ້ງທີໜຶ່ງກັບຄືນສາມ ທ່ານໄດ້ຖືກສຳຜັດໂດຍທູດສະຫວັນກາບຣີເອນ.
ສ່ວນໃນຄັ້ງທີສອງທ່ານຖືກສຳຜັດນັ້ນ, ແມ່ນໂດຍພຣະຄຣິດ. ດານເຮອນໄດ້ໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບຮູ້ຄຳດຽວກັນສີ່ຄັ້ງ,
ແຕ່ໃນຄັ້ງທຳອິດໃນບົດຂໍ້ທີໜຶ່ງ, ທ່ານກຳລັງກ່າວວ່າທ່ານເຂົ້າໃຈ “ນິມິດ.”
ການເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງປະການໜຶ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງສຳຄັນ, ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນສິ່ງດຽວກັນກັບການປະສົບຄວາມຈິງນັ້ນ,
ດັ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ປະສົບໃນອົກສາມຄັ້ງທົ່ວເຖືອ.

ເມື່ອວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກຂອງດານເຮອນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ທ່ານກໍໄດ້ຮັບປະສົບການແຫ່ງນິມິດນັ້ນ
ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢູ່ກ່ອນແລ້ວ ກ່ອນທີ່ວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກຂອງທ່ານຈະສິ້ນສຸດລົງ.
ປະສົບການນັ້ນປະກອບດ້ວຍສາມຂັ້ນຕອນ ໂດຍຖືກແທນຄວາມໝາຍດ້ວຍການສຳຜັດສາມຄັ້ງ.
ການສຳຜັດຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍໄດ້ຖືກກະທຳໂດຍກາບຣີເອນ ແລະການສຳຜັດຄັ້ງກາງໂດຍພຣະຄຣິດ.
ການສຳຜັດຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແມ່ນອັກສອນຕົວທຳອິດແລະຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກຂະລະຮີບຣູ,
ໃນຂັ້ນຕອນທີສອງນັ້ນ ດານເຮອນໄດ້ຮັບຮູ້ສະພາບຂອງຕົນເອງວ່າເປັນຄົນບາບຜູ້ກະບົດ
ໃນຄວາມສຳພັນຕໍ່ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ແລະດັ່ງນັ້ນ
ການສຳຜັດຄັ້ງກາງຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດ
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍອັກສອນຕົວທີສິບສາມຂອງອັກຂະລະຮີບຣູ,

“ແຕ່ບັດນີ້ເປັນໂຕບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈເລືອງເຮືອ ຫຼືສິນຄ້າບັນທຸກອີກຕື່ມ. ອັດສະຈັນການນີ້
ຫຼາຍກວ່າການອັດສະຈັນອື່ນໃດທີ່ລາວເຄີຍໄດ້ເຫັນ ເປັນສຳລັບລາວ
ການສະແດງອອກແຫ່ງລັດອຳນາດຝ່າຍພຣະເຈົ້າ. ໃນພຣະເຢຊູ
ລາວໄດ້ເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊົງຄວບຄຸມທຳມະຊາດທັງປວງໄວ້ພາຍໃຕ້ພຣະອຳນາດຂອງພຣະອົງ.
ການສະຖິດຢູ່ຂອງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ລາວເຫັນຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດຂອງຕົນເອງ.
ຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະອາຈານຂອງລາວ, ຄວາມລະອາຍໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຕົນເອງ,
ຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ການຖ່ອມພຣະອົງລົງຂອງພຣະຄຣິດ, ເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດທັງໝົດ
ຄືຄວາມຮູ້ສຶກເຖິງມືນທົນຂອງຕົນເອງ ໃນພຣະພັກແຫ່ງຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດອັນຫາທຶນສຸດປາດ
ໄດ້ຖ່ອມທົວລາວ. ໃນຂະນະທີ່ພວກສະຫາຍຂອງລາວກຳລັງຮັດກຸມສົງເຫຼືອໃນມອງນັ້ນ
ເປັນໂຕກໄດ້ລົ້ມລົງຢູ່ແທບພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ຊົ່ວຍໃຫ້ລ່ອດ ແລະ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ,
‘ຂໍພຣະອົງຈາກຂ້ານອ້ອຍໄປເຖິງ; ເພາະຂ້ານອ້ອຍເປັນຄົນບາບ, ໂອ້ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.’”

“ນັ້ນແມ່ນການປະກົດຢູ່ອັນດຽວກັນແຫ່ງຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດຝ່າຍພຣະເຈົ້າ
ທີ່ເຄີຍເຮັດໃຫ້ຜູ້ພະຍາກອນດານເຮອນລົ້ມລົງດັ່ງຄົນຕາຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ຄວາມງາມສະຫງ່າຂອງຂ້ານອ້ອຍໄດ້ກາຍເປັນຄວາມເນົາເປື້ອນຢູ່ໃນຕົວຂ້ານອ້ອຍ,
ແລະຂ້ານອ້ອຍບໍ່ເຫຼືອແຮງເລີຍ.’ ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອເອຊາຢາໄດ້ເຫັນພຣະສົລິຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ທ່ານຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ‘ວິບັດແກ່ຂ້ານອ້ອຍ! ເພາະຂ້ານອ້ອຍພິນາດແລ້ວ; ເພາະຂ້ານອ້ອຍເປັນຄົນບາບກະສະອາດ,
ແລະຂ້ານອ້ອຍອາໄສຢູ່ທຳມະຊາດພິນາດກະສະອາດ. ເພາະຕາຂອງຂ້ານອ້ອຍໄດ້ເຫັນກະສັດ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ.’ ດານເຮອນ 10:8; ເອຊາຢາ 6:5. ມະນຸດຊາດ,
ພ້ອມດ້ວຍຄວາມອ່ອນແອແລະບາບຂອງຕົນ, ໄດ້ຖືກນຳມາປຽບທຽບກັບຄວາມສົມບູນແຫ່ງພຣະພາບ,
ແລະທ່ານຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຂາດຕົກບົກຜ່ອງແລະບໍ່ບໍລິສຸດໂດຍສົນເຊີງ. ດັ່ງນັ້ນເຖິງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບທຸກຄົນຜູ້
ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະກະລຸນາໃຫ້ເຫັນຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແລະພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ເປັນໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ, "ຂໍພຣະອົງຈົງຈາກຂ້າງນ້ອຍໄປເຖິງ; ເພາະວ່າຂ້າງນ້ອຍເປັນຄົນບາບ;"
ແຕ່ທ່ານຍັງຍຶດຕິດຢູ່ພຣະບາດຂອງພຣະເຊລຸ ຮູ້ສຶກວ່າຕົນບໍ່ອາດຖືກແຍກອອກຈາກພຣະອົງໄດ້.
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ຕອບວ່າ, "ຢ່າຢ້ານເລີຍ; ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຈົ້າຈະຈັບຄົນ."
ຫຼັງຈາກທີ່ເຮົາຊາຍາໄດ້ເຫັນຄວາມບໍ່ລໍຖ້າຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ເຫັນຄວາມບໍ່ສົມຄວນຂອງຕົນເອງແລ້ວ,
ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຮັບຂ່າວສານແຫ່ງສະຫວັນ.
ຫຼັງຈາກທີ່ເປັນໄດ້ຖືກນຳໃຫ້ໄປສູ່ການປະຖົມຕົນເອງ ແລະການພົງພາໃນລົດອຳນາດແຫ່ງພຣະເຈົ້າແລ້ວ,
ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຊົງເອົາໃຫ້ເຮັດວຽກງານຂອງຕົນເພື່ອພຣະຄຣິດ." The Desire of Ages, 246.

ນິມິດ "mareh" ແມ່ນນິມິດແຫ່ງການປະກົດພຣະອົງຂອງພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ທຸດສະຫວັນກາບຣີເອນໄດ້ຖືກສະແດງໂດຍການໃຊ້ຄຳນັ້ນຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງທີສອງຂອງດານີເອນ.
ຄັ້ງທຳອິດເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວວ່າເບນເທຣັດຊາໄດ້ຂ້າໃຈນິມິດນັ້ນ,
ແຕ່ສາມຄັ້ງສຸດທ້າຍເປັນການສະແດງດານີເອນກຳລັງປະສົບນິມິດນັ້ນ. ໃນສາມຄັ້ງທີ່ດານີເອນປະສົບນິມິດນັ້ນ,
ທ່ານກໍຖືກແຕະຕ້ອງດ້ວຍ.

ເທື່ອທຳອິດທີ່ທ່ານຖືກສຳຜັດໂດຍກາບຣີເອນ
ແມ່ນພາຍຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນພາບບາກົດຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງຮັບການຖວາຍພຣະສົຣີ,
ແລະປະສົບການນັ້ນໄດ້ປະໂຫຍດທ່ານຢູ່ໃນ "ການຫຼັບສະໜິດຢ່າງເລິກ ຄວາມໜ້າລົງ,
ແລະໃບໜ້າຂອງຂ້າງນ້ອຍຫັນສູ່ພື້ນດິນ." ນິມິດນັ້ນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການແຍກອອກ ເພາະຜູ້ທີ່ຢູ່ກັບທ່ານ
"ບໍ່ໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ; ແຕ່ຄວາມສັນສະເຫຼີຍຢ່າງໃຫຍ່ໄດ້ກໍ່ເຫັນອີພວກເຂົາ
ຈົນພວກເຂົາແລ່ນໄປຊ່ອນຕົວ." ໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ເຢເຣມຢາ "ນັ່ງຢູ່ແຕ່ລ່າພັງ
ເພາະພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ," ແລະໃນເບນເທັດຊັດຊາ "ບໍ່ມີເຫຼືອແມ່ນແຕ່ກຳລັງ" "ເພາະ" "ຄວາມສະຫງ່າຂອງ"
ທ່ານ "ໄດ້ກາຍເປັນຄວາມເສື່ອມໂຊມຢູ່ໃນຕົວຂ້າງນ້ອຍ, ແລະ" ທ່ານ "ບໍ່ເຫຼືອກຳລັງເລີຍ."

ເມື່ອກາບຣີເອນໄດ້ແຕະຕ້ອງເພີ່ນເປັນຄັ້ງທຳອິດແລ້ວ, ກາບຣີເອນກໍໄດ້ຈັດໃຫ້ດານີເອນຢູ່ເທິງຫົວເຂົາ ແລະ
ຜ່າມຂອງຕົນ. ຈາກນັ້ນເພີ່ນໄດ້ບັນຊາໃຫ້ດານີເອນເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳທີ່ເພີ່ນກ່າວ ແລະ ໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຍືນ,
ຊຶ່ງດານີເອນກໍໄດ້ຮັດຕາມ, ແມ່ນແຕ່ຍັງສັ່ນສະຫ້ານຢູ່ ຕ່າງຈາກນັ້ນ
ກາບຣີເອນໄດ້ໃຫ້ດານີເອນເຫັນລາຍລະອຽດວ່າ
ສິ່ງໃດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງຊາວເອັດວັນແຫ່ງການໂສກເສົ້າຂອງດານີເອນ. ເພີ່ນໄດ້ຊີ້ໃຈວ່າ
ຫຼັງຈາກໄດ້ຕັ້ງສັກບັນດາກະສັດແຫ່ງເບີເຊຍເປັນເວລາຊາວເອັດວັນແລ້ວ, Michael
ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນສົງຄາມນັ້ນ, ແລະ ຈາກນັ້ນ
ກາບຣີເອນຈຶ່ງໄດ້ມາເພື່ອຕອບຄຳອະທິຖານຂອງດານີເອນ ແລະ ອະທິບາຍແກ່ດານີເອນວ່າ "what shall
befall thy people in the latter days." ເມື່ອ Michael ໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ກາບຣີເອນກໍໄດ້ຖືກສົງມາເພື່ອອະທິບາຍເລື່ອງວາລະສຸດທ້າຍແກ່ດານີເອນ.

ຄຳອະທິບາຍຂອງກາບຣີເອນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ດານີເອນໃນຕອນທ້າຍຂອງຊາວເອັດວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກ, ຊຶ່ງ,
ໃນການນຳໃຊ້ແບບ "ບັນທັດເທິງບັນທັດ" ຂອງພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດ, ເປັນຕົວແທນເຖິງເວລາທີ່ເຮົາເຊກງຽນໃນ
ບົດທີສາມສິບເຈັດໄດ້ຖືກບັນຊາສອງຄັ້ງໃຫ້ພະຍາກອນແກ່ກະດູກທີ່ຕາຍແລ້ວ,
ເພື່ອຍົກຜູ້ພະຍາກອນສອງຄົນຂຶ້ນມາຈາກຫຼຸມຝັ່ງສິບຂອງເຂົາ.
ເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນເມື່ອມີກາເອນລົງມາຈາກສະຫວັນແລະໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງໂມເຊຄຣິນເພີ່ນຂຶ້ນມາ,
ໃນຂະນະທີ່ປະຕິເສດທີ່ຈະໂຕ້ຕອບກັບຊາຕານໃນພຣະທຳຢູດາ. ດານີເອນຍັງຈະຖືກແຕະຕ້ອງອີກສອງຄັ້ງຫຼັງຈາກ
ກາບຣີເອນໄດ້ໃຫ້ພາບລວມແກ່ເຂົາກ່ຽວກັບວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກ.

ຫຼັງຈາກກາບຣີເອນໄດ້ກ່າວຈົບແລ້ວ, ດານີເອນ "ໄດ້ຫັນໜ້າລົງສູ່ດິນ ແລະກາຍເປັນຄົນໃບ," ແລະຕໍ່ມາ
ພຣະຄຣິດເອງ "ໄດ້ແຕະຕ້ອງ" "ຮົມສົບ" ຂອງດານີເອນ, ແລ້ວດານີເອນກໍ "ໄດ້ອ້າປາກ" ຂອງຕົນ "ແລະເວົ້າ
ແລະທຸນແກ່ຜູ້ທີ່ຍືນຢູ່ຕ່າງໆຂ້າງນ້ອຍວ່າ, ໂອ້ ນາຍຂອງຂ້າງນ້ອຍ, ເນື່ອງດ້ວຍນິມິດນັ້ນ

ຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ານອ້ອມໄດ້ຖ້າໂຖມເຂົ້າມາເທິງຂ້ານອ້ອມ ແລະຂ້ານອ້ອມບໍ່ເຫຼືອແຮງກຳລັງເລີຍ.
ເພາະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາຍຂອງຂ້ານອ້ອມຜູ້ນີ້ຈະສາມາດສົນທະນາກັບນາຍຂອງຂ້ານອ້ອມຜູ້ນີ້ໄດ້ແນວໃດ?
ເພາະສຳລັບຂ້ານອ້ອມນັ້ນ, ໃນທັນທີກັບມີແຮງກຳລັງເຫຼືອຢູ່ໃນຂ້ານອ້ອມ
ແລະລົມຫາຍໃຈກັບເຫຼືອຢູ່ໃນຂ້ານອ້ອມເລີຍ."

ປະສົບການແຫ່ງການໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ສົນທະນາກັບພຣະຄຣິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ດ້ານເຈັບປວດຕົນລົງເຖິງຜົງດິນ.
ທ່ານເປັນໃບ ແລະຄົງຈະຍັງຄົງເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ຖ້າພຣະຄຣິດບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຮົມຝຶບາກຂອງທ່ານ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ຮົມຝຶບາກຂອງເອຊາຢາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍຖ່ານໄຟຈາກແທ່ນບູຊາ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ເມື່ອເອຊາຢາໄດ້ເຫັນນິມິດແຫ່ງພຣະສິດິແລະພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ,
ທ່ານກໍຖືກຄວາມສຳນຶກເຖິງຄວາມບໍ່ລົບລຽນແລະຄວາມບໍ່ລົບລຽນອັນບໍ່ລົບລຽນຂອງພຣະເຈົ້າຖ້ວມທັບໄວ້.
ຊ່າງເປັນຄວາມແຕກຕ່າງອັນແຫຼມຄົມພຽງໃດ
ລະຫວ່າງຄວາມສົມບູນອັນຫາສັງໃດບຽບບໍ່ໄດ້ຂອງພຣະຜູ້ສ້າງຂອງທ່ານ
ກັບວິທີທາງອັນເປັນບາບຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ພ້ອມກັບຕົວທ່ານເອງ
ໄດ້ຖືກນັບລວມຢູ່ໃນໝູ່ຊົນທີ່ຖືກຊົງເລືອກແຫ່ງອິສະຣາເອນແລະຢູດາມາເປັນເວລາດົນນານ!
'ວິບັດແກ່ຂ້ານອ້ອມ!' ທ່ານຮ້ອງຂຶ້ນ; 'ເພາະຂ້ານອ້ອມພຶກດແລ້ວ; ເພາະຂ້ານອ້ອມເປັນຄົນບາກບໍ່ສະອາດ
ແລະຂ້ານອ້ອມອາໄສຢູ່ທຳມະກາງຊົນຊາດທີ່ບາກບໍ່ສະອາດ: ເພາະຕາຂອງຂ້ານອ້ອມໄດ້ເຫັນກະສັດ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ.' ຂໍ້ 5. ເມື່ອຍືນຢູ່ ບານດັ່ງວ່າຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງອັນເຕັມບໍ່ລົບລຽນແຫ່ງການປະທັບ
ບຸນຂອງພຣະເຈົ້າພາຍໃນສະຖານບໍ່ລົບລຽນໃນ, ທ່ານກໍຕະຫນົກວ່າ
ຖ້າຖືກປະໄວໃນຄວາມບໍ່ສົມບູນແລະຄວາມໄຮ້ຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ,
ທ່ານຈະບໍ່ອາດສຳເລັດພັນທະກົດທີ່ທ່ານໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ກະທຳນັ້ນໄດ້ເລີຍ.
ແຕ່ເສຣາເຟອົງໜຶ່ງຖືກສົ່ງມາເພື່ອບັນເທົາຄວາມທຸກໃຈຂອງທ່ານ
ແລະເພື່ອຕຽມທ່ານໃຫ້ພ້ອມສຳລັບພັນທະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທ່ານ.
ຖ່ານໄຟທີ່ມີຊີວິດກ້ອນໜຶ່ງຈາກແທ່ນບູຊາໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເທິງຮົມບາກຂອງທ່ານ ພ້ອມຖ້ອຍຄຳວ່າ,
'ເບິ່ງແມ່, ສິ່ງນີ້ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຮົມບາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ແລະຄວາມຊົ່ວຜິດຂອງເຈົ້າກໍຖືກຍົກອອກໄປ
ແລະບາບຂອງເຈົ້າກໍຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົບລຽນແລ້ວ.' ແລ້ວກໍໄດ້ຍືນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ,
'ເຮົາຈະໃຊ້ຜູ້ໃດໄປ, ແລະຜູ້ໃດຈະໄປເພື່ອພວກເຮົາ?' ແລະເອຊາຢາໄດ້ຕອບວ່າ, 'ຂ້ານອ້ອມຢູ່ນີ້;
ຂໍຊົງໃຊ້ຂ້ານອ້ອມໄປເຖິງ.' ຂໍ້ 7, 8."

"ຜູ້ມາຢູ່ມາມາຈາກສະຫວັນໄດ້ບອກຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ອ້ອມຖ້ຳຢູ່ວ່າ, 'ຈົ່ງໄປ ແລະ ບອກຊົນຊາດນີ້ວ່າ,
ພວກເຮົາຈະໄດ້ຍືນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ແລະ ຈະໄດ້ເຫັນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ຮັບຮູ້
ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊົນຊາດນີ້ໜ້າແໜ້ນ, ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫຼຸຂອງເຂົາໜັກ, ແລະ ບົດຕາຂອງເຂົາເສຍ;
ດ້ວຍເກາງວ່າເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງຕົນ, ແລະ ໄດ້ຍືນດ້ວຍຫຼຸຂອງຕົນ, ແລະ ເຂົາໃຈດ້ວຍໃຈຂອງຕົນ,
ແລະ ຫັນກັບຄືນມາ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຮັກສາ.' ຂໍ້ 9, 10."

"ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ພະຍາກອນນັ້ນແຈ່ມແຈ້ງຢ່າງຊັດເຈນ;
ເຂົາຕ້ອງຍົກສຽງຂອງຕົນຂຶ້ນເພື່ອຄັດຄ້ານຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ກຳລັງແຜ່ຫຼາຍຢູ່
ແຕ່ເຂົາຍ້ານການຮັບເອົາວຽກງານນັ້ນ ໂດຍບໍ່ມີຫຼັກປະກັນແຫ່ງຄວາມຫວັງບາງປະການ.
'ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ອີກດິນບານໃດ?' ເຂົາໄດ້ທຸນຖາມ. ຂໍ້ 11.
ບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້ຂອງພຣະອົງ ຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ ແລະກັບໃຈໃໝ່
ແລະໄດ້ຮັບການຮັກສາ?"

"ພາລະໃນຈິດວິນຍານຂອງທ່ານເພື່ອເຫັນແກ່ຢູດາຜູ້ຫຼົງຜີດນັ້ນ ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກແບກໄວ້ໂດຍໄຮ້ຜົນ.
ພັນທະກົດຂອງທ່ານຈະບໍ່ໄຮ້ຜົນໂດຍສົນເຊີງ. ແຕ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທີ່ໄດ້ທະວີຄົນມາຫຼາຍຊົ່ວອາຍຸຄົນນັ້ນ

ບ່ອນຖືກກຳຈັດໄປໃນສະໄໝຂອງທ່ານ. ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທ່ານ ທ່ານຈະຕ້ອງເປັນຄູອາຈານຜູ້ອົດທົນ ແລະກ້າຫານ—ເປັນຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມຫວັງ ພ້ອມກັບແຫ່ງຄຳພິພາກສາພຶນາດ. ເມື່ອພຣະປະສົງອັນສູງສຸດສຳເລັດລົງໃນທຣິດ ຜົນອັນຄົບຖ້ວນແຫ່ງຄວາມພາກພຽນຂອງທ່ານ ແລະແຫ່ງການງານຂອງບັນດາຜູ້ສັງສານສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າທັງປວງ ຈະປາກົດອອກ. ຊົນທົດຫຼືອຢູ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ. ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ຂ່າວສານແຫ່ງການເຕືອນ ແລະການອ້ອນວອນ ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດແກ່ຊາດທຶກະບົດນັ້ນ ດັ່ງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ: 'ຈົນກວ່າບັນດາເມືອງຈະຖືກທຳລາຍຈົນບໍ່ມີຜູ້ອາໄສຢູ່ ແລະເຮືອນທັງຫຼາຍຈະບໍ່ມີຄົນຢູ່ ແລະແຜ່ນດິນຈະຮ້າງເປົ່າຢ່າງສົ້ນເຊີງ ແລະພຣະເຢໂຮວາຈະຊົງໂຍກຍ້າຍມະນຸດໃຫ້ໄປໄກ ແລະຈະມີການປະຖົມອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ທຳມະກາງແຜ່ນດິນ.' ຂໍ້ 11, 12."

"ການພິພາກສາອັນໜັກໜ່ວງທີ່ຈະຕົກມາເຖິງບັນດາຜູ້ບໍ່ຍອມກັບໃຈ,—ສົງຄາມ, ການຖືກກວາດຕ້ອນໄປເປັນເຊີຍ, ການກົດຂີ່, ການສູນເສຍອຳນາດແລະກຽດສັກສີທຳມະກາງບັນດາປະຊາຊາດ,—ສົງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ຈະມາເພື່ອວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ຈະຮັບຮູ້ໃນເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນວ່າເປັນພະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຖືກລ່ວງເກີນ ຈະຖືກນຳໃຫ້ກັບໃຈ. ສິບເຜົ່າຂອງອານາຈັກພາກເໜືອຈະຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປໃນບັນດາປະຊາຊາດໃນໄມ່ຊ້າ ແລະເມືອງຂອງເຂົາຈະຖືກປະໃຫ້ຮ້າງເປົ່າ; ກອງທັບຜູ້ທຳລາຍຂອງບັນດາປະຊາຊາດສັດຕູຈະກວາດຜ່ານແຜ່ນດິນຂອງເຂົາຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລົ່າ; ແມ່ນແຕ່ເຢຣູຊາເລັມໃນທຣິດກໍຈະຕົກລົງ, ແລະຢູດາຈະຖືກນຳໄປເປັນເຊີຍ; ແຕ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງຄຳສັນຍາຈະບໍ່ຖືກປະຖົມໄວ້ຢ່າງສົ້ນເຊີງຕະຫຼອດໄປ. ຄຳຮັບຮອງຂອງຜູ້ມາເຢັຍຢາມຈາກສະຫວັນຕໍ່ອີຊາຍາຄື: 'ໃນນັ້ນຈະຍັງມີສ່ວນສິບໜຶ່ງ, ແລະມັນຈະກັບຄືນມາ, ແລະຈະຖືກກິນເສຍ: ດັ່ງຕົ້ນ teil ແລະດັ່ງຕົ້ນໂອກ, ຊຶ່ງຍັງມີແກ່ນສານຢູ່ໃນນັ້ນ ເມື່ອມັນສະຫຼຸດໃບ: ດັ່ງນັ້ນເຊື້ອສາຍອັນບໍ່ລົ້ນຈະເປັນແກ່ນສານຂອງມັນ.' ຂໍ້ 13."

"ຄວາມໝັ້ນໃຈນີ້ວ່າພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດລົງໃນທຣິດ ໄດ້ນຳຄວາມກ້າຫານມາສູ່ຈິດໃຈຂອງອີຊາຍາ. ແມ່ນແຕ່ວ່າອຳນາດຜ່າຍໂລກຈະຈັດແຖວຕໍ່ຕ້ານຢູ່ດາກຕາມຫຼື? ແມ່ນແຕ່ວ່າຜູ້ສັງສານຂອງພຣະອົງຈະພົບກັບການຕໍ່ຕ້ານແລະການຂັດຂຶ້ນກັບຕາມຫຼື? ອີຊາຍາໄດ້ເຫັນກະສັດ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ; ທ່ານໄດ້ຍືນບົດຂັບຮ້ອງຂອງເຊຣາເຟມວ່າ, 'ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນເຕັມລົ້ນໄປດ້ວຍພຣະສົລິຂອງພຣະອົງ;' ທ່ານໄດ້ຮັບພຣະສັນຍາວ່າ ຂ່າວສານຂອງພຣະເຢໂຮວາທີ່ມີຕໍ່ຢູດາຜູ້ຫັນຫຼັງນັ້ນ ຈະມີພະລັງແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ສຳນຶກຜົດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ລົ້ນຈາກຄຽງຄູ່ໄປດ້ວຍ; ແລະຜູ້ພະຍາກອນກໍໄດ້ຮັບກຳລັງໃຈສຳລັບພາລະງານທີ່ຢູ່ຂ້າງໜ້າ. ຂໍ້ 3. ຕະຫຼອດພັນທະກົດອັນຍາວນານແລະໜັກໜ່ວງຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ພັກພາຄວາມຊົງຈຳແຫ່ງນິມິດນີ້ໄວ້ກັບຕົນສະເໝີ. ເປັນເວລາຫຼັກສິບປີ ຫຼືຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ທ່ານໄດ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບຸດຫຼານແຫ່ງຢູດາໃນຖານະຜູ້ພະຍາກອນແຫ່ງຄວາມຫວັງ ໂດຍກ້າຫານຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ແລະກ້າຫານຫຼາຍຂຶ້ນອີກ ໃນການພະຍາກອນຂອງທ່ານເຖິງໄຊຊະນະໃນອະນາຄົດຂອງຄຣິດຕະຈັກ." Prophets and Kings, 307–310.